

dagens portræt | De private værdier faldt i hak med den professionelle løbebane, da **Søren Bønløkke** blev direktør i Sankt Lukas Stiftelsen, der hviler på et kristeligt grundlag. Nubruger han sin 60-årsfødselsdag som anledning til at afslutte et langt arbejdsliv

Diakoni er handlingen i det kristne budskab

AF JOHANNE FAIGH LARSEN
faighlarsen@k.dk

Når Søren Bønløkke forlader sit kontor ved Sankt Lukas Stiftelsen i Hellerup ved København i morgen eftermiddag, er det for sidste gang. Direktøren har nemlig for længst besluttet sig for, at hans 60-årsfødselsdag skal være lig med afslutningen på hans arbejdsliv.

"Jeg har brugt mange år af mit liv på at være direktør, og den rolle kræver både gejst og overskud. Jeg har altid haft en idé om, at jeg ikke skulle arbejde, til jeg var meget gammel. Jeg kan ikke altid finde tid til alt det, som jeg vil. Derfor vælger jeg også at give plads til en anden som direktør og mere plads til mig selv som menneske," siger Søren Bønløkke.

Alligevel er der et vist vemod at spore i Søren Bønløkke over at

skulle sige farvel til et arbejde, der har kombineret hans erhvervs-erfaring med hans menneskelige erfaringer. For det er det, stillingen som direktør for Sankt Lukas Stiftelsen har gjort.

Sankt Lukas Stiftelsen har for den afgående direktør været en forbindelse til den kristne tro. Diakonissehusets historie går tilbage til 1886 og har i mere end 125 år haft til opgave at pleje og drage omsorg for mennesker på forskellig vis. Stiftelsen oprettede i 1992 Danmarks første hospice og driver også et krisecenter for kvinder, et plejehjem og en daginstitution. Sankt Lukas Stiftelsen var i mange år et søsterfællesskab, men antallet af søstre er gennem mange år faldet, og i 2017 begyndte et nyt bo- og levfællesskab på et kristent

grundlag. Oprettelsen af dette fællesskab er en af to vigtige opgaver, som Søren Bønløkke fremhæver, når han taler om sin tid som direktør.

"Det har oprindeligt været søstrene, der har skabt og båret det fællesskab, der er grundlag for stiftelsen, men de er faldet i antal de seneste mange år. Det er lykkedes os at skabe et nyt fællesskab baseret på kristne værdier, og det er jeg stolt af," siger Søren Bønløkke.

Den anden opgave var at skulle etablere Danmarks første hospice for børn. Selvom det derigennem blev virkelighed for ham, at børn også dør, beskriver han det som meget meningsfyldt at give børn og

Søren Bønløkke

Født den 22. februar 1960 på Frederiksberg i København. Cand.scient.pol. fra Aarhus Universitet 1988. Fuldmægtig i Gentofte Kommune i 1988. Socialchef i Værløse kommune i 1991. Vicesocialdirektør i Hvidovre Kommune i 1994 og socialdirektør i Værløse i 1995, inden han i 2000 blev direktør for Social og Sundhed i Gentofte Kommune. I 2014 blev han direktør for Sankt Lukas Stiftelsen. Han har boet i Gentofte siden 1988 med sin kone. Har tre voksne sønner og et barnebarn.

deres familier et sted, hvor de ikke kun kommer for at dø, men kan få aflastning og lindring.

De opgaver var også medvirkende til, at det ikke var en mulighed at sige nej, da han i 2014 blev tilbudt stillingen som den første direktør for Sankt Lukas Stiftelsen nogensinde.

Han så her chancen for at komme til et sted med nogle stærke værdier, hvor fokus er på at se mennesket i dem, man møder.

"Diakonien er handlingsdimensionen af det kristne budskab. Og handling i forhold til mennesker med behov for en udstrakt hånd har været den røde tråd i hele mit

arbejdsliv. Det er vigtigt at turde handle. Og den tilgang har særligt været tydelig i de seneste fem år, hvor jeg har været direktør for Sankt Lukas Stiftelsen," siger han.

Troen har været fæstnet i Søren Bønløkke fra barnsben. Hans forældre nåede både omkring arbejde som skolelærer, boghandler og sygeplejerske før faderen fandt præstegemningen og blev frimenighedspræst i Bovlund i Sønderjylland. Han nåede at bo mange steder i løbet af sin opvækst, men det var i Sønderjylland, at han gik i gymnasiet og mødte sin kommende hustru. Han var 17 år, og hun var 16, og siden da har de holdt sammen. Det var også i gymnasiet,

Søren Bønløkkens indtræden i 60'erne bliver også et farvel til et arbejdsliv, der indtil videre har fyldt meget. Nu får han mere tid til både sin kone, børnene og barnebarnet. – Foto: Sankt Lukas Stiftelsen.

han erfarede, at særligt samfundsfagstimerne betød noget for ham. Derfor var det også naturligt, at han og kæresten flyttede til Aarhus, og han læste statskundskab, mens hun læste teologi. Undervejs blev de forældre til den første af i alt tre sønner. Modsat Søren Bønløkkens opvækst var der kun en enkelt stor flytning for familien. Kort efter endt uddannelse forlod de Jylland og slog sig ned i hovedstadsområdet, hvor han havde fået job.

"Vi fandt os godt til rette der, og jeg har været glad for at give mine børn en fast base. Min opvækst var rigtig god, men det kan da godt være, at omskifteligheden har været medvirkende til, at jeg givet mine børn stabilitet," siger han.

Men arbejdet har fyldt meget for Søren Bønløkke, og det har altid været social- og sundhedsområdet, der har været i centrum. I de fleste år har det været i kommunalt regi. Det begyndte i Gentofte og gik via Værløse til Hvidovre, så tilbage til Værløse og til sidst igen til Gentofte, hvor han var direktør for Social og Sundhed i næsten 14 år. Det var denne stilling, han forlod, da han i 2014 takkede ja til jobbet som direktør for Sankt Lukas Stiftelsen.

Men fra på lørdag kommer alt dette til at være et afsluttet kapitel for Søren Bønløkke.

Hans hustru har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet for flere år siden, og når han nu følger trop, er det også med en viden om,

at han er privilegeret, fordi han har muligheden. Han har i mange år både malet og skrevet til skuffen, når han fik tid. Og han har længe haft et ønske om at dykke ned i filosofi, som optager ham meget. Selvom han kommer til at savne Sankt Lukas Stiftelsen, gør det ikke ondt på ham at sige farvel til arbejdslivet. Han ser også frem til at tilbringe mere tid i familiens sommerhus på Fanø.

I morgen slukker han lyset på kontoret for sidste gang og fejrer fødselsdagen lørdag med at tage på et lille weekendophold med den nærmeste familie. Og mandag venter en uventet hverdag med god tid til at hente barnebarnet på halvandet år.

